

พระเทพกิตติปัญญาคุณ

พระเทพกิตติปัญญาคุณ

**“สร้างคนนั้นสร้างยาก
เรื่องเสนาสนะไม่ยาก
ใครมีเงินก็สร้างได้
แต่ความสำคัญต้องสร้างคนก่อน”**

หลวงพ่อดอกน้ำ ภาชีเจริญ ได้กล่าวถ้อยคำประโยคนี้ และท่านก็ได้ปฏิบัติตาม ความตั้งใจของท่านด้วยความมุ่งมั่น จริงจังมาตลอดชีวิต ท่านได้ก่อกำเนิดศาสนทายาท ผู้เป็นกำลังสำคัญทั้งในการเผยแผ่และธำรง พระพุทธศาสนาให้เจริญยั่งยืนจำนวนมากมาย โดยเฉพาะต้นกล้าแห่งธรรมของท่านต้นนี้ที่เจริญเติบโตแผ่ขยายเป็นร่มเงาแห่งธรรมอันยิ่งใหญ่ เป็นที่พิศพิงใจของพระภิกษุสามเณรและพุทธศาสนิกชนจำนวนมากทั่วประเทศ

บุคคลยุคต้นวิชาที่จะกล่าวถึงนี้ก็คือ พระเดชพระคุณพระเทพกิตติปัญญาคุณ หรือหลวงพ่อกิตติวุฑโฒ ผู้ก่อตั้งจิตตภาวันวิทยาลัย จ.ชลบุรี อันเป็นสถานที่ฝึกอบรมพระภิกษุ สามเณร ในการศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัย และเผยแผ่พระพุทธศาสนาซึ่งคนทั่วประเทศต่างรู้จักกันดี

พระเดชพระคุณพระเทพกิตติปัญญาคุณ ได้ถ่ายทอดเรื่องราวเมื่อครั้งเคยอยู่กับหลวงพ่อดอกน้ำ ภาชีเจริญ ให้ฟังด้วยความเมตตาว่า

เริ่มต้นชีวิตที่อาตมารู้จักหลวงพ่อดปากน้ำ สมัยนั้นยังเป็นเด็ก หลวงพ่อดปากน้ำท่านเคยไปปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดบางปลา อ.บางเลน คือหลังจากหลวงพ่อดปากน้ำ ท่านบรรลุนิพพานที่วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียงแล้ว ท่านได้เห็นภาพของบุคคลที่จะบรรลุนิพพานตามท่านได้ มีพระ ๓ รูป และคฤหัสถ์อีก ๔ คน แล้วอาตมาก็มารู้จักหลวงพ่อดปากน้ำตอนท่านไปวัดผาสุการาม ซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า วัดใหม่ อยู่ที่บ้านเลน โดยวัดใหม่แห่งนี้หลวงพ่อดท่านได้ส่งลูกศิษย์รุ่นแรกของท่านคือ พระอาจารย์สังวาลย์ (เป็นพระภิกษุ ๑ ใน ๓ ที่บรรลุนิพพานที่วัดบางปลา) ไปเป็น เจ้าอาวาส แล้วหลวงพ่อดไปวางศิลาฤกษ์เพื่อสร้างโบสถ์ และได้มอบพระของขวัญให้พระอาจารย์สังวาลย์ไปส่งหนึ่ง พระของขวัญรุ่นที่ ๒ สำหรับให้เป็นของขวัญแก่ผู้บริจาคทรัพย์สร้างโบสถ์ หลังจากหลวงพ่อดท่านมอบพระของขวัญ วางศิลาฤกษ์แล้ว งานก็หยุดชะงักไม่ได้ก้าวหน้าไปไหน อยู่ในสภาพอย่างนั้น เพราะหลวงพ่อดท่านเริ่มอาพาธ

อาตมาเองสมัยเป็นฆราวาส ไม่ค่อยอยู่บ้าน ออกไปค้าขาย จนกระทั่งกลับมาบ้านพออายุครบบวช เกณฑ์ทหาร โยมทางบ้านก็ขอให้บวช ลูกชายทุกคนต้องบวชเป็นพระ โยมตั้งใจไว้อย่างนั้น ลูกผู้ชายต้องบวชพระทุกคน อย่างน้อย ๑ พรรษา

แต่ที่นี้แรกๆ อาตมาเองไม่ชอบบวช ยังไม่ยอมบวชโยมก็อ้อน วอนขอให้บวช สาเหตุที่ไม่ยอมบวชก็เพราะว่าอาตมาเข้าวัดมาตั้งแต่เด็ก อายุ ๘ ขวบก็เข้าวัด ไปวิ่งเล่นเป็นเด็กวัด คั่นเคยกับวัดอยู่แล้วและชอบอ่านหนังสือธรรมะมาตั้งแต่เด็ก เดิมอำเภอบางเลนนี้ชื่อ อำเภอบางปลา และต่อมาก็เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอบางเลน

พอปีพุทธศักราช ๒๕๐๐ เป็นปีที่อาตมาบวช ตอนนั้นคิดว่าเมื่อโยมปรารถนาอย่างนั้นก็ควรบวชจึงหาวัดบวช แต่ไม่ชอบใจสักวัดคือ วัดแถบลุ่มแม่น้ำนครชัยศรีนั้นก็ยังไม่ชอบใจ เพราะว่าถ้าบวชแล้ว ต้องมี

การเรียน การปฏิบัติ วัดบ้านนอกแถวนั้นไม่มี

วันหนึ่งได้นึกถึงเพื่อนรุ่นน้องซึ่งบวชอยู่ที่วัดปากน้ำ จึงไปเยี่ยมชื่อพระปักษ์ อยู่ขณะภาวนา มีหลวงพี่ประดิษฐ์เป็นหัวหน้าคณะ เพื่อนพาไปกราบหลวงพ่อดาวปากน้ำ แล้วก็พาอาตมาเที่ยวชมจนทั่ววัด เราก็ดูว่าวัดนี้มีการศึกษาและมีการปฏิบัติสมาธิด้วยจึงตัดสินใจบวชวัดปากน้ำ

ตอนนั้นอายุ ๒๐ ปี ครบบวชพอดี อย่าง ๒๑ ปี หลวงพี่ประดิษฐ์ท่านบอกว่า ถ้าบวชที่นี่จะจัดการให้ ท่านช่วยเป็นธุระดูแลดูทุกอย่างให้ พอเราตกลงใจจะบวชที่วัดปากน้ำ ท่านเป็นธุระให้พร้อมเสร็จบวชแล้วก็ศึกษาและปฏิบัติธรรม บวชครั้งนั้นมีพระธีรสารมุนี วัดอัมพรสวรรค์ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูปัญญาวชิรากับพระครูพิพัฒนธรรมคณี เป็นพระคู่สวด เจ้าคุณพระธรรมธีรราชฆาตมุนี (วิเชียร อโนมคฺโณ ป.ธ.๙) เจ้าคณะภาค ๗ องค์ปัจจุบันก็บวชพรรษาเดียวกัน

ในทุกๆ วัน อาตมาก็ได้ปรนนิบัติหลวงพ่อก่อน ต้องเข้าเฝ้าอยู่ขณะภาวนา ก็ต้องไปนั่งในโรงงาน นั่งภาวนาและปรนนิบัติดูแลหลวงพ่อก็ไม่มีอะไรมาก เพราะหลวงพ่อก่อนไม่รับคนใคร ท่านช่วยเหลือตัวเอง บางวันเดินจงกรม วันไหนแข็งแรงท่านก็เทศน์สอน ตอนที่อาตมาบวชนั้นหลวงพ่อดาวปากน้ำ ท่านก็อาพาธแล้ว อาพาธหนัก

อาตมาได้สนทนาอะไรกับหลวงพ่อบ้างไม่มากเพราะท่านอาพาธ ตอนอาพาธพระที่ท่านอยู่ขณะภาวนา ก็หมั่นเวียนกันไปปรนนิบัติหลวงพ่อก่อนจนถึงวันมรณภาพ อาตมาก็ได้ทำความสะอาดร่างของท่าน พอตอนหลวงพ่อลิ้นก็ปลงศพ และได้เก็บเกศาของท่านไว้ ซึ่งตอนปลงผมก็ร่วมกันหลายองค์ พอมรณภาพแล้ว หมอก็ฉีดยาให้ ผิดพรรษาท่านเปล่งปลั่งสมบูรณ์งาม ภาพงามมาก เหมือนนอนหลับปลงผมใหม่ เปลี่ยนจีวรใหม่คลุมด้วยผ้าแพรสีทอง ตอนนั้นสมเด็จพระเจ้าวชิร (วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามฯ) ยังเป็นพระธรรมวาโรดม เป็นประธานกรรมการ จัดงานร่วม

โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

กับคณะพระภิกษุสงฆ์
รดน้ำท่าน นำร่าง
ท่านลงหีบ อาตมามี
โอกาสได้ปรนนิบัติ
ท่านทั้งขณะที่ยังมี
ชีวิตอยู่และมรณภาพ
แล้ว

**หลวงพ่อดำ วัดปากน้ำ
ท่านเป็นพระเถระที่**

มีเมตตาธรรมสูงและเสียสละ หน้าท่านดู ดาตุ แต่ไม่มีอะไร ท่านใจดี
ตาท่านมีอำนาจ โดยเฉพาะท่านบารมี ถึงแม้ท่านสิ้นแล้ว ยังเลี้ยง
พระได้เหมือนเดิม ใหม่ๆ ก็วิตกกันว่าพระเถระจะลำบาก แต่ปรากฏ
ว่าไม่ลำบาก โยมมาเลี้ยงพระปกติ และดูเหมือนจะมากขึ้นกว่าเดิม
อีกด้วย

วิธีการดูแลพระเถระของหลวงพ่อดำ

หลวงพ่อดำ วัดปากน้ำ ท่านจะแบ่งงาน แบ่งหน้าที่ ใครถนัดเรื่อง
การศึกษาก็ให้รับผิดชอบด้านการศึกษา โดยมากหลวงพ่อดำท่านจะชอบส่ง
เสริมการศึกษาโดยเฉพาะภาษาบาลี ท่านสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม
ใหญ่ที่สุดในสมัยนั้น พร้อมกับส่งลูกศิษย์ไปเรียนที่วัดเบญจมบพิตรฯ ก็มี
เจ้าประคุณสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าคณาจารย์เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ องค์ปัจจุบัน
และท่านเจ้าคุณพระธรรมวโรดม จบประโยค ๙ ทั้งคู่ อีกองค์หนึ่งชื่อ
สว่างปัจจุบันก็สึกไปแล้ว สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าคณาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ)
สมัยที่ท่านไปเรียนอยู่ที่วัดเบญจมบพิตรฯ นั้น ท่านเคยดำรงตำแหน่งเป็น
เลขานุการของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ ๑๔

(ปลด กิตติโสภโณ มหาเถระ) ดำรงตำแหน่งอยู่ระยะหนึ่งแล้วก็กลับมาช่วยวัดปากน้ำ เป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนพระปริยัติธรรม พระ-เถระที่วัดปากน้ำ ในสมัยนั้นมีจำนวนมาก ตอนที่อาตมาอยู่นั้นมีเยอะที่สุด พระเถระ ๖๐๐ กว่ารูป ส่วนเจ้าคุณพระธรรมวโรดม ให้เป็นอาจารย์ใหญ่สอนปริยัติธรรมอยู่ที่วัดเบญจมบพิตรฯ

หลวงพ่อดำ วัดปากน้ำ ได้คัดเลือกพระที่จะเป็นหลักแทนท่านไว้ ๕ องค์ ซึ่งเป็นการมองการณ์ไกลและการวางแผนในระยะยาวของท่านก่อนที่จะมรณภาพ คือ

๑.พระภวนาโกศลเถระ (ธีระ คล้อยวรรณ) หรือหลวงพ่อเล็ก ซึ่งหลวงพ่อมอบหมายให้แจกพระของขวัญ และสอนวิชาธรรมกาย และต่อมาก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาหลวงพ่อเล็กเป็นพระที่หลวงพ่อดำ วัดปากน้ำ ได้ฝึกเคี่ยวเข็ญด้านการปฏิบัติวิชาธรรมกายมาตั้งแต่ครั้งยังเป็นสามเณร (ปัจจุบันมรณภาพแล้ว)

หลวงพ่อเล็ก

หลวงพ่อวีระ

๒.พระภวนาโกศลเถระ (วีระ คณุตตโม) เป็นพระเชื้อสายญี่ปุ่น เป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ องค์ปัจจุบัน

๓.พระราชโมลี (พระณรงค์ ฐิตญาโณ) หลวงพ่อดำ วัดปากน้ำ ได้ส่งไปเป็นเจ้าอาวาสวัดราชโอรส ซึ่งเคยดูแลด้านการก่อสร้างในวัดปากน้ำ มาก่อน (ปัจจุบันมรณภาพแล้ว)

พระราชโมลี

๔.สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ ป.ธ.๙) เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ องค์

ปัจจุบัน และเป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายคันถธุระ

๕. พระธรรมวโรดม (บุญมา คุณสัม-
ปันโน ป.ธ.๙) อยู่ที่วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม
หลวงพ่อดำปากน้ำส่งไปเรียนที่วัดเบญจมบพิตรฯ
ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนปริยัติธรรมอยู่ที่วัด
เบญจมบพิตรฯ และดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วย-
เจ้าอาวาสวัดเบญจมบพิตรฯ

อาตมาอยู่วัดปากน้ำฯ จนถึงปี พ.ศ.
๒๕๐๓ ตอนนั้น สมเด็จพระสังฆราชเจ้าอาวาส
เหตุที่ข้ามมาอยู่วัดมหาธาตุฯ นั้นก็เพราะอาตมา
ต้องมาช่วยสอนพระอภิธรรมที่วัดมหาธาตุฯ และ
สอนพระไตรปิฎกที่มหาวิทยาลัยฯ ที่แผนกธรรมวิจัฯ
จึงได้ขออนุญาตสมเด็จพระสังฆราชฯ สมเด็จพระสังฆราช
(ปุ่น ปุณณสิริมหาเถร) เพราะไม่อยากจะรบกวน
ข้ามไปข้ามมา สมเด็จพระสังฆราชฯ จึงอนุญาตให้ย้ายมาอยู่วัดมหาธาตุฯ อยู่ที่นี่
ตลอด อาตมาสนใจเรื่องพระอภิธรรมมานานแล้ว แต่ก่อนนี้มีโครงการ
สอนพระอภิธรรมช่วยกันกับท่านพระครูประกาศสมาธิคุณ ตอนนั้น สมเด็จพระ
เกี่ยว (สมเด็จพระพุทธมาจารย์ เกี่ยว อุปเสโน ป.ธ.๙ วัดสระเกศ) ท่านอยู่
แผนกธรรมวิจัฯ อยู่มหาจุฬารฯ ตอนเป็นพระราชาคณะมาช่วยกันแต่ก่อน
พระจะรวมกัน มีอะไรก็ช่วยกัน

หลวงพ่อดำปากน้ำท่านส่งเสริมการศึกษา ส่งเสริม ในการเรียน
ภาษาบาลีมาก ใครอยากปฏิบัติก็สอนปฏิบัติ และให้สนใจภาวนา เรียน
ด้วยปฏิบัติด้วยทั้งสองอย่าง เจตนาของท่านคืออยากให้พระอยู่ ไม่
อยากให้พระลาสิกขา พระลาสิกขาหลวงพ่อดำท่านไม่ชอบ ท่านจะให้
โอวาทอยู่เรื่อยๆ ว่า “หนองน้อยก็รอยดินโคล รอยดินโคล ใครหรือจะ

สมเด็จพระชวง

พระธรรมวโรดม

โผล่ข้ามพ้น” เวลาลงโบสถ์ทุกครั้ง หลวงพ่อท่านก็จะให้โอวาท

การเผยแพร่ธรรมะของหลวงพ่อสัณณโคตมุนี โดยมาก หลวงพ่อจะปักหลักสอนอยู่ที่วัดปากน้ำ แต่พระที่มาสวมมากถ้ามาจากภาคอีสานก็ไปโฆษณาภาคอีสาน มาจากภาคเหนือก็ไปโฆษณาทางภาคเหนือ พระที่วัดปากน้ำ จึงมาจากทุกภาค บอกต่อๆ กันไป นี่ก็สัมฤทธิ์ผล สมดังที่หลวงพ่овัดปากน้ำท่านได้อธิษฐานไว้ว่า “บรรพชิตที่ยังไม่มาก็ขอให้มา ที่มาแล้วขอให้อยู่เป็นสุข”

ตอนนั้นพระพิมลธรรม (อาส อาสภมทาเถระ) ท่านเป็นสังฆมนตรีปกครองเป็นผู้ปกครองที่สั่งแล้วต้องปฏิบัติตาม ท่านอยากให้หลวงพ่овัดปากน้ำไปปฏิบัติวิปัสสนาแบบยุบหนอพองหนอ หลวงพ่อท่านก็ไปท่านถามว่าถูกหลักสติปัฏฐานหรือไม่ หลวงพ่อท่านก็ตอบว่าใช่ ถูกหลักสติปัฏฐาน ๔ หลวงพ่овัดปากน้ำ ท่านส่งเสริม ท่านไม่โจมตีหรือใครชอบทางไหนก็ไปทางนั้น สำนักปฏิบัติธรรมที่มาคู่กับหลวงพ่овัดปากน้ำคือ หลวงพ่อสี วัดโคกการาม ซึ่งสอนแบบให้ปริกรรม “พุทโธ”

หลวงพ่овัดปากน้ำ ท่านคิดจะสร้างบารมีอย่างเดียว อย่างมหาจุฬาฯ ตอนนั้นก่อตั้งใหม่ๆ ยังไม่เป็นรูปร่าง หลวงพ่овัดปากน้ำท่านก็มาช่วยหาทุน ในการก่อสร้างมหาจุฬาฯ สมัยนั้นท่านเจ้าคุณพระพิมลธรรม (ช้อย ฐานทัตโต ป.ธ.๙) เป็นปฐมนายก

พระพิมลธรรม (ช้อย ฐานทัตโต) ท่านนิมนต์หลวงพ่овัดปากน้ำไปเทศน์ที่วัดมหาธาตุฯ อยู่เป็นประจำ

พระพิมลธรรม (ช้อย ฐานทัตโต)

เพราะท่านศรัทธาหลวงพ่อดปากน้ำ เวลาไปเทศน์หลวงพ่อก็ลงเรือข้ามฟากไป ไปขึ้นที่ท่าเตียน ปากคลองตลาด พระพิมลธรรม (ซ้อย) ท่านส่งเสริมหลวงพ่อดปากน้ำให้ไปสอนพระเณรในวัดน่านางาวนาในโบสถ์ภาวนา “ลัมมา อะระหัง” มากันหมดทั้งวัด ตอนนั้นรู้สึกเป็นเจ้าของโชดกก็มาอยู่วัดมหาธาตุฯ แล้ว แต่ว่าไปเรียนอยู่ที่พม่า ตอนนั้นคงยังเป็นพระเด็กๆ พรรษาน้อย

ท่านพระครูประกาศสมาธิคุณ เคยเล่าให้ฟังว่า สมัยนั้นท่านยังคะนอง ตอนหลวงพ่อดมาสอน “ลัมมา อะระหัง” ที่วัดมหาธาตุฯ ฟังแล้วก็ขำ จึงหัวเราะคิกคักออกมาเบาๆ และตอนหลวงพ่อดปากน้ำสอน พระพิมลธรรม (ซ้อย) จะมาฟังด้วย ใครหัวเราะท่านดูเลย ตวาดดูเลยให้ตั้งใจฟัง ท่านศรัทธาหลวงพ่อดปากน้ำมาก สมัยนั้นดีมาก มาในภายหลังสมัยพระพิมลธรรม (อาส) ซึ่งเป็นผู้ที่ส่งให้เจ้าคุณโชดกไปเรียนที่พม่า เพราะเป็นคนขออนแก่นด้วยกัน ไปเรียนวิปัสสนาแล้วกลับมาสอนที่นี่ ช่วงนั้นสมเด็จพระสังฆราชอยู่วัดเบญจมบพิตรฯ ซึ่งท่านก็สนับสนุนวิชชาธรรมกายยุคนั้นสำนักปฏิบัติที่เป็นที่รู้จักอีกที่ คือวัดมหาธาตุฯ ปฏิบัติแบบยุบหนอพองหนอ ส่วนเรื่องเจ้าคุณโชดกนั้นก็ไม่มีอะไรหรอก คือเจ้าคุณโชดกท่านมาทีหลังก็ต้องการให้หลวงพ่อดปากน้ำช่วยโฆษณาด้วย เพราะสมัยนั้นคนจะโงมตีว่าเป็น

ของพม่า หลวงพ่อดปากน้ำท่านก็ส่งเสริม ให้ท่านไปปฏิบัติท่านก็ไป ไปทดลอง ไปปฏิบัติ แล้วท่านก็บอกว่าตีท่านไม่โงมตีเพราะ

(จากซ้าย) พระใหญ่ พระวิลเลียม

สมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น ปุณณสิริ)

ท่านไม่ทำร้ายใคร
ส่วนทางนั้นจะไป
โฆษณาอย่างไรก็
เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

หลวงพ่อ
วัดปากน้ำ ท่านมี
ความมุ่งมั่นที่จะเผย
แผ่วิชชาธรรมกาย
ออกไปต่าง -
ประเทศทั่วโลก ก็
ส่งลูกศิษย์ของ
ท่านไปองค์หนึ่ง
ชื่อพระใหญ่ ไป
อังกฤษ ได้คน

อังกฤษมาบวชคนหนึ่งชื่อศาสตราจารย์ วิลเลียม ออกัสต์ เพอร์ฟิสต์
บวชแล้วได้ฉายาว่า “กบิลวฑฺฒโน” ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ฝรั่งเข้ามาบวชใน
ประเทศไทย แต่ตอนหลังพระใหญ่ทำหน้าที่เป็นพระพี่เลี้ยงที่ไม่ดี เลย
พลาดไป หลวงพ่от่านเสียใจเรื่องนี้มาก ตอนหลังพระใหญ่ก็สึก สึกไป
แล้วก็กลับมาบวชใหม่อีก ตอนนี้มีรณภาพไปแล้ว หลวงพ่อวัดปากน้ำท่าน
ต้องการเผยแผ่ไปทั่วโลก ตอนนั้นก็เข้าอังกฤษแล้วชาวอังกฤษก็เริ่มรู้จัก
กันแล้ว

เหตุที่อาตมาได้มาก่อตั้งจิตตภาวันวิทยาลัยก็เพราะว่ามีโครงการ
เกิดขึ้นในภายหลัง โครงการนั้นก็คือ เราจะสร้างพระออกเผยแผ่ธรรมะ
ตามที่รัฐบาลมีนโยบายให้คณะสงฆ์ช่วยในการอบรมเยาวชน เพราะ
ปัญหาศีลธรรมเสื่อม สมเด็จพระเจ้า ๙ วัดพระเชตุพนฯ ท่านก็ปรึกษา อาตมา

ก็เลยเสนอว่า ควรจะสร้างพระออกเผยแผ่ให้มากขึ้น สมัยท่านก็เคยทำ แต่น้อยไม่มีเพิ่มเติม ส่วนมากองค์ไหนที่ทำได้ก็ช่วยกัน ทัศนะของอาตมา คือต้องการเอาพระรุ่นใหม่มามีฝึก ฝึกแล้วก็ออกทำงานเผยแผ่กันให้มากขึ้น

พระเทพกิตติปัญญาคุณหรือหลวงพ่อกิตติวุฑโฒ เป็นพระมหาเถระผู้เปี่ยมด้วยความเมตตา กอปรด้วยเป็นผู้ที่ทรงภูมิรู้ ภูมิธรรมและความสามารถท่านได้ทุ่มเท อุทิศทั้งชีวิตและสติปัญญาของท่านเพื่อเผยแผ่และปกป้องพระพุทธศาสนา ปัจจุบันแม้วัยของท่านจะล่วงเข้า ๖๖ ปีแล้ว แต่พระเดชพระคุณท่านยังคงมุ่งมั่นสืบสานปณิธานเจริญรอยตามหลวงพ่อดาวกน้ำ ภาซีเจริญ ในการสร้างคนดีให้เกิดขึ้นในพระพุทธศาสนา อย่างไม่ย่อท้อโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย

แม้บางครั้งจะมีลมพายุโหมพัดมาบ้าง แต่ก็เพียงทำให้กิ่งใบแห่งกัลลัทธิธรรมต้นนี้เป็นเพียงความเคลื่อนไหว ไหวพริกระริกใบล้อเล่นกับสายลมเท่านั้น แต่ความมุ่งมั่นในการรังสรรค์กัลลัทธิธรรมต้นต่อไปของท่าน ยังคงยืนหยัดมั่นคงเป็นจุดต้นไม่ใหญ่ที่พายุใดๆ ก็ยากที่จะลั่นคลอน

